

§ 5.

Danft Indfødsret tabes af den, fom bliver Statsborger i et andet Land. Ved en Mandſ Naturalifation i et andet Land taber hans Hustru eller umyndige ægte Børn, faafremt de ikke forblive her i Riget, danft Indfødsret, men dog kun for ſaa vidt hans Naturalifation i vedkommende fremmede Land tillige medfører Erhvervelse af Statsborgerret ſammefteds for dem.

Den, fom ønsker at blive fremmed Statsborger, kan ved kongelig Refolution løſes fra ſit ſtatsborgerlige Forhold til Danmark. Løsningen ſker paa Betingeſe af, at Anſøgeren inden en vis Friſt ſtal være bleven Statsborger i et andet Land.

§ 6.

Danft Indfødsret tabes endvidere af den Kvinde, fom gifter ſig med en Mand, fom ikke har danft Indfødsret.

Have Egtefællerne Børn ſammen forinden Egteſkabets Indgaaeſe, tabe Børnene ligeledes danft Indfødsret, for ſaa vidt de ere umyndige paa det Tidspunkt, da Forældrene indgaa Egteſkab. Ere de ved det nævnte Tidspunkt myndige, bevare de deres danſte Indfødsret.

§ 7.

Har en danft Mand eller ugift Kvinde efter ſit fyldte 18de Aar eller Enke eller fraſtikt Hustru efter Egteſkabets Opløsning i et uafbrudt Tidsrum af 10 Aar haft ſit Hjemſted i Udlandet, taber den paagældende ſin Indfødsret, jfr. dog § 8; medmindre Fraværelſen ſtyldes et offentligt Hverv for den danſke Stat, eller Indfødsretten forbeholdes ved en inden nævnte Tidsrums Udløb for vedkommende danſke Geſandtſkab eller Konſulat i Overensſtemmeſe med derom faſttatte Beſtemmelſer afgiven ſkriftlig Erklæring. Saa- dan Erklæring maa for vedvarende at have Gyldighed gentages inden hvert tiende Aars Udløb, regnet fra ſidſte Erklærings Afgivelse.

Afgangen til at afgive den nævnte Erklæring tilkommer dog kun den, fom ſelv er udſlyttet, og hans Børn, ſamt Enter efter ſaadanne.

Tabet af danft Indfødsret efter denne Paragraf omfatter ogſaa vedkommende Mandſ Hustru og umyndige ægte Børn, for ſaa vidt de ikke forblive her i Riget.

De i nærværende Paragraf indeholdte Beſtemmelſer kunne ved Overenskomſt med en fremmed Magt ophæves eller indſtræktes lige over for ſamme.

§ 8.

Den, fom iſølge Beſtemmelſerne i § 7 har tabt danft Indfødsret, men ikke er bleven Statsborger i et andet Land, generhverver ſin Indfødsret ved at tage Hjemſted her i Riget eller ſelv uden dette ved ſærſkilt Tillabeſe af Kongen.

Generhverves Indfødsretten paa denne Maade af Manden, tilkommer den ogſaa hans Hustru og umyndige ægte Børn, ſelv om de beholde Hjemſted i Udlandet, og uden Henſyn til, om Egteſkabet er ſtiftet eller Fødselen ſket efter Mandens Tab af danft Indfødsret og Egteſkabet og Fødselen ſaaledes ikke oprindelig have begrundet danft Indfødsret for Hustruen og Børnene.

§ 9.

Uægte Barn, hvis Moder har danft Indfødsret, erhverver ved Fødselen danft Indfødsret, hvad enten Fødselen foregaar her i Landet eller i Udlandet.

I de Tilfælde, hvor iſølge Beſtemmelſerne i nærværende Lov ægte Barn følger Faderen, retter det uægte Barns ſtatsborgerlige Stilling ſig efter Moderens.